
Przemyśl, ul. Tatarska-Kapitulna 4,
st. 12, gm. loco, woj. podkarpackie,
AZP 108-84/78

Informator Archeologiczny : badania 34, 274-275

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

ukształtowanie bryły późnorenesansowego dworu i nadanie budynkowi charakterystycznego wystroju (stiuki, loggia, kaplica, wieża?).

3. Proces kształtowania się bryły dworu pałacu w Poddębicach wyglądał prawdopodobnie następująco:

- wzniesienie w latach 1610-1617 korpusu obiektu,
- dostawienie do niego fasady południowej, z loggią, wieżą i kaplicą – do około 1640 r.,
- remonty przeprowadzone około połowy XVIII w.;
- rozbudowa z roku 1873.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania będą kontynuowane.

POTWORÓW, gm. Dobra,
woj. wielkopolskie

- osada z okresu nowożytności

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone od 30 października do 30 listopada, pod kierunkiem M. Polcyna (Fundacja Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez Polski Koncern Naftowy.

PRZEMYŚL, ul. Tatarska-Kapitulna 4, st. 12, gm. *loco*,
woj. podkarpackie, AZP 108-84/78

- ślady wczesnośredniowiecznego osadnictwa
- nowożytne miejskie ziemne umocnienia obronne (XVII w.)

Wykopalskowe badania archeologiczne, przeprowadzone od 10 sierpnia do 29 września przez Andrzeja Koperskiego (autor sprawozdania, Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej w Przemyślu). Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 19,1 m².

Prace wykopaliskowe, stanowiące kontynuację badań z 1998 r., miały na celu dalsze rozpoznanie charakteru i chronologii umocnień ziemnych. Ich pozostałości zachowały się w południowo-zachodniej części Starego Miasta, w sąsiedztwie Wzgórza Karmelitanek, na zapleczu Zakładu Rehabilitacji Inwalidów. W tym rejonie miał funkcjonować w XVII i XVIII w. system kleszczowych umocnień ziemnych. Zarysy odcinków wałów i skarp można odczytać na planach miasta z końca XVIII i l. poł. XIX w.

Badania kontynuowano w 2 wykopach oznaczonych jako 1/98 i 11/98.

Eksplorowano warstwy we wschodniej połówce wykopu pierwszego. Pod nasypami z przełomu XIX/XX w. odsłonięto warstwę stanowiącą okładzinę południową wału. Pod nią zalegały warstwy wskazujące na dwufazowość jego uformowania. Materiał archeologiczny w postaci ceramiki i ołowianego tłoku pieczętnego pozwala datować warstwy otuliny z I fazy wału na początek XVII w. Rdzeń wału stanowiła szaro-żółta ziemia z materiałem nowożytnym.

W wykopie 11/98, w 3 odcinkach sondażowych, pod współczesnymi nasypami stwierdzono występowanie jednorodnej, ciemnej brązowo-szarej warstwy ziemi, mającej charakter pierwotnego humusu. Warstwa ta o grubości 50 cm bardzo regularnie i ostro opadała ku północy, aż do głębokości 490 cm. Zawierała materiał archeologiczny wstępnie datowany na XVII w. Wyznaczała prawdopodobnie kształt zbocza terenowego, które celowo oskarpowano. Od strony północnej warstwa opadała do nieznacznego zagłębienia, tzw. suchej fosy znajdującej się na głębokości około 540 cm. Na jej północnej, zewnętrznej krawędzi odkryto zakończone w szpic, drewniane kołki, być może stanowiące ślad częstokołu jako dodatkowego elementu umocnień.

W wykopach badawczych wystąpiły na wtórnym złożu fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych.

Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w Muzeum Narodowym Ziemi Przemyskiej w Przemyślu.

Wyniki badań zostały opublikowane [w:] A. Koperski, *Rezultaty wstępnych badań archeologicznych nad dawnymi umocnieniami ziemnymi Przemyśla*, „Rocznik Przemyski”, T. XXXVI, z.1, Archeologia, Przemyśl 2000, s. 99-112;

	<p>tenże: <i>Badania archeologiczne nad umocnieniami ziemnymi dawnego Przemyśla</i>, „Galicja”, R. I, nr 1, Przemyśl, 2000, s. 27-29.</p> <p>Przewiduje się kontynuację badań nad umocnieniami ziemnymi.</p>
<p>PSZCZYNA, Rynek, gm. <i>loco</i>, woj. śląskie</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ślady osadnictwa z okresu wczesnego średniowiecza • ślady osadnictwa z okresu późnego średniowiecza • zabudowa miejska <p>Nadzór oraz badania archeologiczne, przeprowadzone w lutym i marcu przez zespół archeologów reprezentujący oddział katowicki Stowarzyszenia Archeologów Polskich w składzie: mgr Mirosław Furmanek, mgr Katarzyna Kulpa i mgr Sławomir Kulpa. Finansowane przez Górnośląski Zakład Gazowniczy w Zabrze.</p> <p>Wyniki badań zostały opublikowane w „Badaniach Archeologicznych na Górnym Śląsku i Ziemiach Pogranicznych w latach 1999-2000”, s. 391-400.</p>
<p>Radom, zamek, gm. <i>loco</i>, woj. mazowieckie</p>	<p>patrz: późne średniowiecze</p>
<p>Rogowo, st. 23, gm. Lubicz, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 38-45/107</p>	<p>patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich</p>
<p>Rosanów, st. 1-2, gm. Zgierz, woj. łódzkie, AZP 63-51</p>	<p>patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich</p>
<p>Różyce, st. 3, gm. Parzęczew, woj. łódzkie, AZP 62-49</p>	<p>patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu</p>
<p>Ruszków I, st. 19, gm. Kościelec, woj. wielkopolskie, AZP 58-44/35</p>	<p>patrz: neolit</p>
<p>RYN, st. V, wykop. 2, gm. <i>loco</i>, woj. warmińsko-mazurskie, AZP 20-71/3</p>	<ul style="list-style-type: none"> • spływ warstwy XIX-XX w. <p>Wyprzedzające badania archeologiczne, przeprowadzone 18 września przez mgr. Jerzego Marka Łapę (autor sprawozdania, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Przebadano powierzchnię 21 m².</p> <p>Teren objęty badaniami położony w południowej części Rynu przy ul. Świerczewskiego 45, nr działki 188/30.</p> <p>Wykop o wymiarach 3 x 7 m wytyczono w miejscu planowanego posadowienia garażu, w północnym narożniku posesji, tuż pod skarpą, wznoszącą się około 2 m nad działką. W części południowo-zachodniej wykopu stwierdzono około 10 cm warstwę żużlu, którym jest wysypana większość podwórza posesji. Żużel zalegał bezpośrednio na calcowej ciemnożółtej glinie. W części północnej i wschodniej wykopu odsłonięto warstwę ciemnoszarego, silnie zglinionego piasku z fragmentami cegieł i pojedynczymi węglami drzewnymi. Maksymalna miąższość tej warstwy, również zalegającej na calcowej glinie, wynosiła 40 cm. Odkryto w niej obok współczesnych opakowań plastikowych fragmenty naczyń szklanych i ceramicznych, dachówek oraz cegieł. Zbiór zabytków ruchomych można datować na schyłek XIX-XX w. Odkryta warstwa ma charakter spływowy. Znalazły się w niej zabytki, które pierwotnie zalegały w warstwie ziemi ornej na zachodnim stoku obszernego wzniesienia, wykorzystywanego w czasach nowożytnych w celach rolniczych.</p> <p>Materiały i dokumentacja z badań są przechowywane w WUOZ w Ełku. Badania zakończono.</p>